

בש"פ 460/19 - דניאל דינקו נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 460/19

לפני: כבוד השופט י' אלרון

העורר: דניאל דינקו

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בנצרת (השופט ש' אטרש) במ"ת 23196-08-18 מיום 2.1.2019 ש' אטרש)

בשם העורר: עו"ד דנה אוחנה

החלטה

1. ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בנצרת (השופט ש' אטרש) במ"ת 23196-08-18 מיום 2.1.2019 להפנות את העורר לקבלת תסקיר מעצר שבו תיבחן אפשרות שחרורו לחלופתמעצר.

החלטה זו ניתנה במסגרת הדיון בבקשתו של העורר לעיון חוזר בהחלטת בית המשפט המחוזי מיום 31.10.2018 להורות על מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו. זאת, בהתאם להחלטה קודמת שנתן השופט א' שטיין בעניינו, ולפיה:

"[...] הסכים ב"כ העורר למשוך את הערר כדי לפנות לבית משפט קמא בבקשה לעיון חוזר אם וכאשר יציג נתונים ותנאים חדשים שיש בהם, לכאורה, כדי להצדיק את חלופת המעצר בפיקוח אלקטרוני עם תנאים מגבילים, ולהעדיפה על פני מעצר עד תום ההליכים מאחורי סורג ובריח" (בש"פ 8498/18 דינקו נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (6.12.2018)).

עמוד 1

2. לטענת העורר, מאחר שכיום אין בידיו להציע חלופת מעצר חדשה או מפקחים שטרם נבחנו על-ידי שירות המבחן, שגה בית המשפט בכך שהורה על הכנת תסקיר מעצר נוסף בעניינו, חלף שחרורו ממעצר "בתנאים מגבילים אשר יבטיחו את המשך התייצבות העורר להליכים המשפטיים".

3. דין הערר להידחות על הסף, ללא צורך בתגובת המשיבה או בקיום דיון.

עסקינן ב"ערר ביניים", שאליו יידרש בית משפט זה רק בהתקיים נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת, ובהן כאשר נפלה טעות ברורה בהחלטה הנוגעת לקיומה של עילת מעצר או לקיומן של ראיות לכאורה, או כאשר מתעורר חשש ממשי מעצרו של העורר אינו חוקי מסיבה אחרת (וראו למשל: בש"פ 7520/14 פלוני נ' מדינת ישראל (11.11.2014); בש"פ 4026/15 מזאריב נ' מדינת ישראל (15.6.2015); בש"פ 3771/17 סלאמה נ' מדינת ישראל (9.5.2017)).

המקרה שלפניי אינו נמנה עם מקרים אלה. כאמור, עניינה של ההחלטה שכלפיה מופנה הערר הוא בקבלת תסקיר מבחן לצורך בחינת האפשרות לשחררו של העורר לחלופת מעצר, והיא אינה קובעת עמדה כלשהיא בסוגיה זו לגופה. רק לאחר קבלת עמדת שירות המבחן יכריע בית המשפט בבקשת העורר לעיון חוזר לגופה, ובסופו של דיון אפשר שהעורר יוותר במעצר, ואפשר שישוחרר.

לא למותר לציין כי התסקיר מושא ההחלטה הוגש כבר ביום 9.1.2019, ועל כן לא היה טעם בהגשת הערר בעיתוי הנוכחי, והוא נעדר נפקות מהותית. עוד יש להדגיש כי עיון במערכת נט המשפט מעלה שכבר ביום 23.1.2019 עתיד להתקיים דיון בעניינו של העורר, על בסיס התסקיר והתסקיר המשלים שהוגשו בעניינו. בנסיבות אלה, לא ראיתי טעם להידרש לערר לגופו.

4. אשר על כן, הערר נדחה.

ניתנה היום, י"ד בשבט התשע"ט (20.1.2019).

שׁוֹפֵט